

BIULETYN
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 10 marca 1950 Nr 4 Poz. 60—70

TREŚĆ:

60.

UCHWAŁA KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 10.3.1950 r.

w sprawie premiowania wywozu drewna

Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwala co następuje:

Celem uintensywnienia wywozu drewna z lasu upoważnia się Ministra Leśnictwa do premiowania wozaków, którzy dzięki wytężonej pracy osiągają wyniki ponad ustalone normy, przyczyniając się w ten sposób do terminowej dostawy drewna dla podstawowych gałęzi gospodarki narodowej.

I. Zasady premiowania

Premiowanie wozaków w marcu 1950 r.

Zaprzęg	Wywóz niepremiowany do m³/km	A: Wywóz premiowany m³/km	A: Stawki premiowe na każdy m³ km powyżej ilości niepremiowanej, na drogach dobrych	A: na drogach złych	B: Wywóz premiowany m³/km	B: Stawki premiowe za każdy m³/km, na drogach dobrych	B: na drogach złych
jednokonny	100 m³/km	ponad 100 m³/km do 150 m³/km	25 zł	35 zł	ponad 150 m³/km	35 zł	50 zł
dwukonny	150 m³/km	ponad 150 m³/km do 230 m³/km	20 zł	30 zł	ponad 230 m³/km	30 zł	40 zł

Wszystkie szlaki wywozowe ze zrębu do składnicy winny być podzielone na „dobre“ i „złe“. Do kategorii dróg „dobrych“ należy zaliczać szlaki wywozowe o nawierzchni twardej, w których droga gruntowa stanowi nie więcej niż 35%. Szlaki wywozowe o większym odsetku drogi gruntowej, należy zaliczać do kategorii „złych“. Wyniki zakwalifikowania dróg wywozowych należy podać do wiadomości wozaków.

II. Fundusz premiowy

1) Premiowanie spowoduje zwiększenie kosztów własnych pozyskania drewna za m-c marzec o sumę 120.000.000 zł. Upoważnia się Ministra Leśnictwa do wydatkowania tej kwoty w m-cu marcu 1950 r.

2) Sposób premiowania i wysokość funduszu premiowego w miesiącach następnych do 31.12.1950 r. ustali Minister Leśnictwa z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na zasadach pkt. 1 niniejszej uchwały, według każdorazowo określonych norm w zależności od różnych warunków wywozowych, określając wysokość funduszu premiowego proporcjonalnie do zmienionych norm.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW **H. Minc**

61.

UCHWAŁA KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 10 marca 1950 r.

w sprawie obowiązku zawierania umów planowych w gospodarce socjalistycznej

Celem natychmiastowego przystąpienia do prac koniecznych dla wprowadzenia w życie ustawy o obowiązku zawierania umów planowych w gospodarce socjalistycznej bezpośrednio po jej uchwaleniu przez Sejm — Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwala:

§ 1. Ministrowie powierzą właściwej komórce swego resortu organizację i kierowanie przebiegiem akcji przygotowawczej zawierania umów planowych.

§ 2. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi na podstawie wniosków właściwych ministrów i innych władz centralnych, jakie kategorie towarów lub jakie przedsiębiorstwa będą podlegały obowiązkowi zawierania umów planowych w roku bieżącym.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1 powinny być złożone Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego najdalej w ciągu tygodnia od dnia powzięcia niniejszej uchwały.

§ 3. 1. Ministrowie poinformują podległe sobie przedsiębiorstwa i organizacje produkujące towary, dokonujące obrotu tymi towarami oraz je przewożące — o treści i znaczeniu uchwalonego projektu ustawy i wezwą je do przedsięwzięcia czynności przygotowawczych.

2. W szczególności właściwi ministrowie poinformują podległe sobie organa i przedsiębiorstwa, że:

a) przewiduje się, że umowy generalne w roku 1950 będą zawierane w miesiącach maju i czerwcu, a umowy szczegółowe i bezpośrednie w miesiącach: lipcu, sierpniu i wrześniu;
b) do zawarcia umów generalnych zobowiązane będą centralne zarządy przemysłu, zjednoczenia bezpośrednio podległe władzom naczelnym, centrale zbytu, centrale spółdzielni i centrale spółdzielczo - państwowe, a przedsiębiorstwa im podległe lub przez nie nadzorowane zobowiązane będą do zawierania umów szczegółowych i bezpośrednich;
c) do zawarcia umów bezpośrednich zobowiązane będą przedsiębiorstwa, które nie podlegają ani też nie są nadzorowane przez strony zobowiązane do zawarcia umowy generalnej.

§ 4. Właściwi ministrowie wezwą podporządkowane sobie przedsiębiorstwa i organizacje, by w ramach czynności przygotowawczych ustalili z kim i w jakim zakresie mają zawrzeć umowy planowe tak, by zgodnie z postanowieniem art. 2 ust. 2 projektu ustawy umowami planowymi mogły być objęte — w miarę możliwości — podstawowe elementy tak planu zaopatrzenia danego przedsiębiorstwa państwowego lub organizacji gospodarczej, jak i planu zbytu oraz planu przewozu.

§ 5. Ministrowie, sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwami produkującymi towary, opracują stosownie do § 9 niniejszej uchwały projekty ogólnych warunków dostawy i — po uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami, sprawującymi nadzór nad odbiorcami oraz — stosownie do właściwości — Ministrem Handlu Wewnętrznego lub Ministrem Handlu Zagranicznego — przedłożą Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w ciągu 30 dni od dnia powzięcia niniejszej uchwały do zatwierdzenia.

§ 6. Ministrowie, którzy w wykonaniu uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 14 października 1949 r. opracowali projekt ramowych umów lub ogólne warunki dostawy, dostosują ich treść do przepisów projektu z uwzględnieniem § 8 niniejszej uchwały i po uzgodnieniu ich w trybie i terminie określonym w § 5 — przedłożą je Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do zatwierdzenia.

§ 7. Opracowane projekty powinny być zgodne z ustalonymi zasadami powołanej we wstępie ustawy, a w razie gdyby postanowienia ogólnych warunków dostawy miały odbiegać od zasad ustawowych — wniosek w tym przedmiocie należy szczegółowo uzasadnić.

§ 8. 1. Opracowane projekty powinny być przedłożone do zatwierdzenia Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie 30 dni od dnia powzięcia niniejszej uchwały, choćby nie nastąpiło uzgodnienie ich treści z zainteresowanymi resortami. W tym przypadku należy wyjaśnić przyczynę nieuzgodnienia lub określić rozbieżności.

W powyższym terminie właściwi ministrowie ponadto złożą Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wnioski oparte na art. 3 projektu ustawy.

2. Główna Komisja Arbitrażowa rozpatrzy opracowane projekty i w porozumieniu z Departamentami Bilansów Towarowych Artykułów Przemysłowych oraz Handlu w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego będzie koordynować prace komórek powołanych przez ministrów zgodnie z § 1, a po nadesłaniu projektów ogólnych warunków dostawy:

a) przeprowadzi uzgodnienie projektów nieuzgodnionych;
b) zaopiniuje opracowane projekty co do zgodności ich z projektem ustawy.

§ 9. Właściwi ministrowie opracują projekty ogólnych warunków dostaw dla: węgla kamiennego, brykietów oraz koksu, produktów naftowych, wytworów hutnictwa żelaznego, metali nieżelaznych, maszyn i urządzeń, podstawowych artykułów elektrotechnicznych, podstawowych artykułów chemicznych, materiałów budowlanych, drewna, artykułów włókienniczych, artykułów skórzanych, artykułów gumowych, papieru, cukru, soli, zboża i przetworów zbożowych, pieczywa, mięsa i przetworów mięsnych, owoców i warzyw, nabiału, ryb i przetworów rybnych.

§ 10. Obrót towarami niewymienionymi w § 9 odbywać się będzie na zasadzie ogólnych typowych umów dostawy, z wyłączeniem przypadku, gdy zainteresowany minister opracuje i uzgodni wzór odmiennej umowy dostawy określonego towaru lub ich grupy i przedłoży go Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do zatwierdzenia.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW **H. Minc**

62.

UCHWAŁA KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 10 marca 1950 r.

w sprawie wysokości i podziału Funduszu Socjalnego na rok 1950 dla urzędów i instytucji państwowych i samorządowych

§ 1. W budżecie na rok 1950 na akcję socjalną (kredyty w rozdz. 0 § 2 d i w rozdz. 1 § 2 c) przeznacza się 3,47% kredytów na płace i dodatki wyrównawcze (§§ 1 i 1 a) budżetu na rok 1950 w grupie A „Administracja“.

Łączna kwota wynikająca z ust. 1 niniejszej uchwały zostanie podzielona w sposób następujący:

a) na różne świadczenia socjalne (opieka nad matką i dzieckiem, higiena i pierwsza pomoc lekarska, wczasy świąteczne i pracownicze ogródki działkowe) 61,4%
b) na pracownicze kasy zapomogowo-pożyczkowe 14,4%
c) na administrację stołówek 13,2%
d) na wczasy pracownicze 11,0%

Do dokonywania w ciągu roku przesunięć finansowych między poszczególnymi pozycjami upoważnione jest Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Centralną Radą

Związków Zawodowych, a w odniesieniu do pozycji „administracja stołówek“ ponadto w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego.

§ 2. Wysokość funduszu nagród ustala się na 0,63% kredytów ustalonych na płace i dodatki wyrównawcze (§§ 1 i 1 a) budżetu na rok 1950 w grupie A „Administracja“.

§ 3. W części 26 budżetu na rok 1950 Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w dziale 17a preliminuje się kredyt w wysokości 240 milionów złotych pt. „Centralna Rada Związków Zawodowych na cele kulturalno - oświatowe, wychowania fizycznego i sportu“.

§ 4. Uchwała niniejsza nie dotyczy Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego, obejmując jednak pracowników cywilnych Ministerstwa Obrony Narodowej.

§ 5. Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwala zwrócić się do Rady Państwa o wydanie analogicznych wytycznych dla Rad Narodowych celem wprowadzenia takich samych norm w budżetach związków samorządowych.

§ 6. Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Ministrowi Finansów i zainteresowanym ministrom.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW **H. Minc**

63.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 15 lutego 1950 r.

(znak RL-2/105/KS)

w sprawie ustalenia właściwości przedsiębiorstw przy dystrybucji przeznaczonych dla potrzeb rolnictwa ciągników i ich części wymiennych

W celu usprawnienia dostaw ciągników i ich części wymiennych dla potrzeb rolnictwa, w porozumieniu z Ministrami: Handlu Wewnętrznego, Handlu Zagranicznego, Przemysłu Ciężkiego oraz Rolnictwa i Reform Rolnych zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się, że przy dostawach ciągników i ich części wymiennych, zarówno produkcji krajowej jak i pochodzących z importu, właściwe jest do występowania w zastępstwie odbiorcy przedsiębiorstwo państwowe „Techniczna Obsługa Rolnictwa“ (TOR).

§ 2. Upoważnia się Przedsiębiorstwo TOR do bezpośredniego odbioru ciągników i ich części wymiennnych produkcji krajowej od przedsiębiorstwa wytwórczego, a w przypadkach dotyczących ciągników i ich części wymiennych pochodzących z importu — za pośrednictwem Biura Handlu Zagranicznego przeds. państw. Centrala Handlowa „Przemysłu Motoryzacyjnego — Motozbyt“.

§ 3. Wyłącza się przeds. państw. „CHPM Motozbyt“ od przeprowadzenia dystrybucji przeznaczonych dla potrzeb rodnictwa ciągników i ich części wymiennych, produkcji krajowej jak i pochodzących z importu.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z **E. Szyr**
MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO **T. Dietrich**
MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO **T. Gede**
MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO **K. Żemajtis**
MINISTER ROLNICTWA I REFORM DOLNYCH **J. Dąb-Kocioł**

64.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 2 marca 1950 r.

(znak INON-2-08/18)

w sprawie ustalenia właściwości jednostek organizacyjnych PKPG odnośnie planowania i nadzoru kapitalnych remontów

W związku z § 1 zarządzenia Przewodniczącego PKPG znak INON-02-08/18 z dnia 31.I.50 r. w sprawie wyłączenia kapitalnych remontów z zakresu działalności służby inwestycyjnej zarządza się, co następuje:

§ 1. Planowanie i nadzór nad przebiegiem wykonania planów kapitalnych remontów włącza się do zakresu działania przedmiotowo właściwych departamentów Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) w szczególności do:

Dep. Przemysłu	z działu	produkcji przemysłowej.
Dep. Komunikacji i Łączności	„	komunikacji, łączności, żeglugi morskiej i portów.
Dep. Rolnictwa i Leśnictwa	„	rolnictwa i leśnictwa.
Dep. Handlu	„	obrotu towarowego wewn. i handlu zagranicznego.
Dep. Drobnego Przemysłu i Rzemiosła	„	przemysłu drobnego i rzemiosła.
Dep. Budownictwa	„	produkcji budowlano-montażowej i biur projektowych.
Dep. Urządzeń Kult. i Socjal.	„	oświaty, nauki, kultury, opieki społecznej, ochrony zdrowia, kultury fizycznej i sportu, akcji socjalnej.
Dep. Planów Regionalnych i Lokalizacji	„	gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.
Dep. Inwestycji	„	budynków administrac. urzędów i instytucji nieobjętych systemem rozrachunku gospod.

§ 2. Departament Techniki PKPG ustala ogólne zasady planowania kapitalnych remontów i normatywy, wiążące wszystkie ministerstwa i władze naczelne.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 marca 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
w/z **Dr St. Jędrychowski**

65.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 6 marca 1950 r.

(znak BI1A-10-33)

w sprawie powołania Komisji Opiniodawczej Gospodarki Materiałowej

W celu opracowywania zagadnień organizacji i metodologii planowania zaopatrzenia oraz zasad gospodarki materiałowej państwowych przedsiębiorstw i instytucji gospodarczych zarządzam, co następuje:

§ 1. Powołuję przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) Komisję Opiniodawczą Gospodarki Materiałowej zwaną dalej w skróceniu Komisją.

§ 2. Zadaniem Komisji jest:

a) opracowanie metodyki planowania zaopatrzenia mamateriałowego, właściwej dla poszczególnych działów gospodarki narodowej,

b) opracowanie metody, trybu i formy sprawozdawczości i statystyki w dziedzinie zaopatrzenia i gospodarki materiałowej,

c) opracowanie zasad jednolitej nomenklatury materiałowej,

d) opracowanie zasad i metody ścisłej dyscypliny finansowej w dziedzinie gospodarki materiałowej,

e) nadzór nad opracowaniem szczegółowych metod właściwej gospodarki materiałowej w przedsiębiorstwach oraz innych jednostkach gospodarczych,

f) wprowadzenie metod racjonalnej gospodarki na poszczególnych odcinkach specjalnych, jak np.: gospodarka odpadkami, opakowaniami itp.,

g) opracowanie form organizacyjnych instytucji zaopatrzeniowych,

h) ujednolicenie form i metod pracy służb zaopatrzenia wszystkich szczebli w poszczególnych działach gospodarki narodowej,

i) opracowywanie najbardziej ekonomicznych form realizacji planów zaopatrzenia i współpracy organów zaopatrzenia z organami dystrybucji,

j) przygotowanie projektów oraz opiniowanie ustaw i zarządzeń w sprawach gospodarki materiałowej i pracy służb zaopatrzenia,

k) opracowanie zagadnień dotyczących przystosowania zdobyczy naukowych w dziedzinie gospodarki materiałowej w poszczególnych działach gospodarki narodowej.

§ 3. 1. W skład Komisji wchodzą:

Przewodniczący — Generalny Dyrektor inż. A. Wang — PKPG.

Członkowie:

Deutschman Zdzisław — Dyrektor Departamentu PKPG.
Grzywicki Karol — V-Dyrektor Departamentu PKPG.
Kawczyński Arnold — Naczelnik Wydziału PKPG.
Horowitz Lucjan — Dyrektor Departamentu Min. Handlu Wewn.
Staszewski Romuald — Dyrektor Departamentu Min. Górn. i Energ.
Neumann Bohdan — Dyrektor Departamentu Min. Budownictwa.
Biliński Marian — Naczelnik Wydziału Min. Przem. Roln. i Spoż.
Horoch Ludwik — Dyrektor Centr. Zarz. Przem. Hutniczego.
Błaszkowski Henryk — Dyrektor Gen. Dyr. Kolei Państwowych.

2. W pracach Komisji, dotyczących zagadnień organizacji służb zaopatrzenia, będzie brał udział przedstawiciel Departamentu Organizacyjno-Prawnego PKPG.

3. Przewodniczący PKPG na wniosek przewodniczącego Komisji powoła, w razie potrzeby, dalszych członków spośród znawców poszczególnych dziedzin organizacji obrotu i gospodarki materiałowej.

§ 4. 1. Dla opracowania poszczególnych zagadnień należących do zakresu działania Komisji przewodniczący jej może powoływać rzeczoznawców zarówno spośród jej członków jak i spośród innych osób na zasadzie umowy o dzieło, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Czynności sekretarza Komisji pełnić będzie ob. Dyr. Staszewski Romuald (Min. Górnictwa i Energetyki).

§ 5. Przewodniczący Komisji składa Przewodniczącemu PKPG sprawozdania z przebiegu prac po każdorazowym posiedzeniu Komisji, zwoływanym co najmniej raz na kwartał.

§ 6. Za udział w posiedzeniach Komisji przewodniczący, członkowie i sekretarz otrzymywać będą wynagrodzenie na zasadach ustalonych Uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach Komisji, z tym, że stosownie do pkt. 3 tejże uchwały przewidziane w niej stawki podwyższa się do zł 1.500 — dla przewodniczącego i do zł 1.000 — dla pozostałych osób biorących udział w posiedzeniach Komisji.

§ 7. 1. Wydatki Komisji pokrywane będą ze środków finansowych przejętych przez nią na mocy § 10 ust. 3 niniejszego zarządzenia.

2. Komisja ustali budżet, który podlega zatwierdzeniu przez Przewodniczącego PKPG.

§ 8. Komisja opracuje regulamin swych prac i przedłoży go do zatwierdzenia Przewodniczącemu PKPG.

§ 9. Miejscem urzędowania Komisji jest PKPG, Dep. Bilansów Towarowych Artykułów Przemysłowych.

§ 10. 1. Uchyla się zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu znak PL/III/7/70/219 z dnia 10 listopada 1948 r. w sprawie powołania Komisji Opiniodawczej Gospodarki Materiałowej Przemysłu.

2. Akta i agendy Komisji wymienionej w ust. 1 przejmie Komisja utworzona niniejszym zarządzeniem.

3. Komisja utworzona niniejszym zarządzeniem przejmie dodatnie saldo finansowe Komisji wymienionej w ust. 1.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z **E. Szyr**

66.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 6 marca 1950 r.

(znak IN4A-02-1)

w sprawie sprawozdawczości statystycznej inwestycyjnej

Na podstawie §§ 5 i 12 ust. 1 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1950 r. o programie prac statystycznych na rok 1950 zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się obowiązek składania przez inwestorów objętych Planem Inwestycyjnym sprawozdań z wykonania Planu Inwestycyjnego, według postanowień niniejszego zarządzenia.

2. Sprawozdania należy składać odrębnie dla każdego rocznego Planu Inwestycyjnego włącznie z okresem rozliczeniowym. W miesiącach rozliczeniowych składać należy sprawozdania z rozliczanego Planu Inwestycyjnego roku ubiegłego oraz równocześnie odrębne sprawozdania z Planu Inwestycyjnego roku bieżącego.

§ 2. 1. Sprawozdaniami są:

a) miesięczne raporty o wykonaniu finansowo - rzeczowym według wzorów: „IFr — finansowy";

b) miesięczne raporty o stanie dokumentacji inwestycyjnej według wzorów: „ID — dokumentacja";

c) kwartalne raporty o inwestycjach oddanych do użytkowania według wzorów: „IW — wynikowy";

d) raporty o zagrożeniu wykonawstwa inwestycji według wzorów: „IA — alarmowy";
e) kwartalne analizy przebiegu inwestycji;
f) roczne sprawozdania.

2. Sprawozdania (raporty i analizy), wymienione w ust. 1 pkt. a—e, są składane w zakresie i w sposób określony w §§ 4—8 i 13. Wzory tych sprawozdań oraz szczegółowe instrukcje co do sposobu ich sporządzania są załączone do niniejszego zarządzenia.

3. Sprawozdania roczne wymienione w ust. 1 pkt. f składać należy w zakresie i w sposób, który określi osobne zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 3. Podstawową jednostką sprawozdawczą jest inwestor bezpośredni.

§ 4. 1. Wszyscy inwestorzy bezpośredni obowiązani są sporządzać co miesiąc raport według wzoru „IFr-1—finansowy" i przesyłać go po jednym egzemplarzu:
a) swemu nadrzędnemu inwestorowi głównemu,
b) swemu nadrzędnemu inwestorowi naczelnemu,
c) oddziałowi banku, finansującego daną inwestycję,
d) Biuru Regionalnemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego tego województwa, na obszarze którego jest wykonywana dana inwestycja; jeżeli inwestycja jest wykonywana na obszarze dwóch lub więcej województw, raport należy przesyłać: co do inwestycji zlokalizowanych — wszystkim właściwym miejscowo Biurom Regionalnym, zaś co do inwestycji niezlokalizowanych — tylko Biuro Regionalnemu właściwemu dla siedziby inwestora bezpośredniego. W przypadku przesyłania sprawozdania do kilku Biur Regionalnych, należy na odnośnych egzemplarzach zamieścić uwagę określającą tę część postępu wykonania, która dotyczy wykonywania inwestycji na terenie kompetencji danego Biura Regionalnego.

2. Inwestorzy naczelni obowiązani są sporządzać, na podstawie raportów podległych inwestorów bezpośrednich, zbiorczy raport według wzoru: „IFr-2 — finansowy" w układzie Planu Inwestycyjnego i przesyłać go po jednym egzemplarzu:
a) swemu nadrzędnemu inwestorowi centralnemu,
b) centrali banku finansującego inwestycje danego inwestora naczelnego.

3. Inwestorzy centralni sporządzają, na podstawie zbiorczych raportów podległych inwestorów naczelnych, zbiorczy raport według wzoru „IFr-2 — finansowy" dla całej części Planu Inwestycyjnego i przesyłają go po jednym egzemplarzu:
a) do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
b) do centrali Banku Inwestycyjnego w Warszawie,
c) do Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 5. 1. Inwestorzy centralni, w porozumieniu w Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zarządzą, którzy z podległych inwestorów bezpośrednich zostaną zwolnieni z obowiązku składania raportów o stanie dokumentacji technicznej.

2. Inwestorzy bezpośredni, objęci obowiązkiem składania raportów o stanie dokumentacji technicznej, obowiązani są sporządzać co miesiąc raport według wzoru „ID-1 — dokumentacja" i przesyłać go po jednym egzemplarzu tym samym odbiorcom, co raport finansowy (§ 4 ust. 1).

Obowiązek comiesięcznego sporządzania raportu według wzoru „ID-1 — dokumentacja" ogranicza się do jednorazowego raportu za pierwszy miesiąc sprawozdawczy, dla tych inwestorów, którzy wykonują wyłącznie inwestycje zwolnione od (niewymagające) dokumentacji technicznej.

3. Inwestorzy naczelni i centralni, objęci obowiązkiem składania raportów o stanie dokumentacji sporządzają, na podstawie raportów podległych inwestorów, zbiorczy raport według wzoru „ID-2 — dokumentacja", postępując w taki sam sposób, jaki został określony dla zbiorczych raportów finansowych i przesyłają go tym samym odbiorcom, którym przesyłają zbiorcze raporty finansowe (§ 4 ust. 2 i 3).

§ 6. Wszyscy inwestorzy bezpośredni, zarówno objęci jak i nieobjęci obowiązkiem składania raportów o stanie dokumentacji technicznej, w przypadku wykonywania obiektów lub robót związanych z użyciem terenu, obowiązani są złożyć jednorazowo do właściwych Biur Regionalnych PKPG w terminie do dnia 1 maja 1950 r. wykaz wszystkich odnośnych obiektów względnie robót, ze wskazaniem dokumentów uzgodnienia, w myśl Zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 lipca 1949 r., lokalizacji ogólnej i szczegółowej. W odniesieniu do obiektów i robót, dla których nie uzyskano dokumentu uzgodnienia lokalizacji ogólnej lub szczegółowej, należy wskazać w wykazie, w jakim stadium znajduje się odnośne uzgodnienie.

§ 7. 1. Inwestorzy bezpośredni, którzy w danym kwartale oddali w całości lub częściowo obiekty lub roboty do użytkowania (eksploatacji) obowiązani są sporządzać za ten kwartał raport według wzoru „IW-1 — wynikowy" i przesyłać go po jednym egzemplarzu tym samym odbiorcom, co raport finansowy (§ 4 ust. 1), a ponadto po jednym egzemplarzu:
a) swemu nadrzędnemu inwestorowi centralnemu,
b) Głównemu Urzędowi Statystycznemu,
c) centrali Banku Inwestycyjnego w Warszawie.

2. Inwestorzy bezpośredni, którzy w danym kwartale nie oddali żadnych obiektów lub robót, nawet częściowo do użytkowania (eksploatacji) obowiązani są sporządzać za ten kwartał raport negatywny według wzoru „IW-11 — wynikowy" i przesyłać go po jednym egzemplarzu wszystkim odbiorcom wymienionym w ustępie 1.

Inwestorzy bezpośredni winni być zwolnieni decyzją właściwego inwestora centralnego od obowiązku składania raportów negatywnych według wzoru „IW-11 — wynikowy", o ile Plan Inwestycyjny nie przewiduje oddania w danym roku do użytku (eksploatacji) żadnych obiektów i robót nawet częściowo.

Inwestorzy centralni winni przesłać odpisy odnośnych decyzji wszystkim odbiorcom raportów IW-1, wymienionym w ustępie 1.

3. Inwestorzy centralni sporządzają, na podstawie raportów podległych inwestorów bezpośrednich, skrócone zestawienie wynikowe według wzoru „IW-2 — wynikowy" za dany kwartał i przesyłają je:
a) Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — w trzech egzemplarzach,
b) centrali Banku Inwestycyjnego w Warszawie — w jednym egzemplarzu.

4. Inwestorzy centralni zarządzą w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, w jakich jednostkach rzeczowych mają być sporządzane raporty wynikowe.

§ 8. 1. W przypadku zagrożenia wykonawstwa inwestycji mających szczególne znaczenie gospodarcze inwestorzy bezpośredni oraz inwestorzy wyższych szczebli organizacyjnych sporządzają, w dniu otrzymania wiadomości o zagrożeniu, raport według wzoru „IA-1 — alarmowy", a po usunięciu stanu zagrożenia — raport według wzoru „IA-2 — alarmowy" i przesyłają je odbiorcom wskazanym w instrukcji o sprawozdawczości alarmowej.

2. Inwestorzy centralni ustalą w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, które inwestycje (tytuły inwestycyjne) mają szczególne znaczenie gospodarcze.

§ 9. W przypadku, gdy inwestor wyższego szczebla organizacyjnego jest sam inwestorem bezpośrednim lub gdy dysponuje środkami finansowymi inwestora bezpośredniego, wówczas ten inwestor wyższego szczebla sporządza dla danej inwestycji wszystkie raporty przewidziane dla inwestora bezpośredniego w §§ 4—8, przesyła je odbiorcom zgodnie z przepisami tych paragrafów, a ponadto włącza do swoich zbiorczych raportów na równi z raportami podległych mu inwestorów bezpośrednich.

§ 10. W przypadku, gdy inwestor bezpośredni wykonuje inwestycje na podstawie dwóch lub więcej tytułów inwestycyjnych, wówczas sporządza on raporty przewidziane w §§ 4—8 z uwzględnieniem przypadków przewidzianych w § 9, dla każdego tytułu oddzielnie.

§ 11. W celu umożliwienia przeprowadzania bezpośredniej kontroli przez centralne organy inwestycyjne w odniesieniu do najważniejszych inwestycji, inwestorzy bezpośredni (z uwzględnieniem przypadków przewidzianych w §§ 9 i 10), wskazani w zarządzeniu inwestora centralnego uzgodnionym z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, przesyłają wtórniki raportów przewidzianych w §§ 4, 5, 7 po jednym egzemplarzu do swego nadrzędnego inwestora centralnego oraz do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, a mianowicie:

a) wtórniki raportów wzór „IFr-1" i „ID-1" do inwestora centralnego,
b) wtórniki raportów wzór „IFr-1", „ID-1" i „IW-1" do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 12. Biura Regionalne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sporządzają, na podstawie raportów inwestorów, zbiorcze raporty wzór „IFr-2" i „IW-2", w układzie według działów gospodarki narodowej oraz analizy i przesyłają je w terminie określonym w § 14 ust. 2, do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w dwóch egzemplarzach, a mianowicie:

jeden — pod adresem Departamentu Lokalizacji i Planów Regionalnych i
jeden — pod adresem Departamentu Inwestycji.

§ 13. 1. Inwestorzy naczelni i centralni, oprócz raportów i zestawień przewidzianych w §§ 4—8, sporządzają co kwartał analizę przebiegu inwestycji wykonywanych w zakresie ich właściwości.

2. Przy sporządzaniu analizy — poza innymi źródłami — należy oprzeć się na raportach inwestycyjnych wszystkich wzorów.

3. Analiza powinna zawierać: opis dotychczasowych wyników realizacji inwestycji ze wskazaniem ważniejszych osiągniętych efektów rzeczowych, wskazanie występujących trudności i ich przyczyn, omówienie dysproporcji między wykonaniem rzeczowym i finansowym, zarządzeń wydanych celem usprawnienia wykonawstwa, ocenę prac podległych inwestorów, scharakteryzowanie prawdopodobnego przebiegu realizacji w następnych miesiącach itp.

4. Ponadto analiza za poszczególne kwartały roku powinna uwzględniać i podawać:

a) za I kwartał — stan przygotowania inwestycji do wykonania i wydania zleceń oraz stan zaopatrzenia w materiały i urządzenia,
b) za II kwartał — organizację wykonania Planu z podkreśleniem występujących przeszkód, trudności i braków,
c) za III kwartał — ogólny stan wyników już osiągniętych i przewidywanych do końca roku,
d) za IV kwartał — ogólną charakterystykę wykonania za cały rok.

5. Inwestorzy naczelni i centralni przesyłają analizę tym samym odbiorcom, w ten sam sposób i w tej samej ilości egzemplarzy, jakie zostały określone w § 4 ust. 2 i 3 dla przesyłania zbiorczych raportów finansowych — z wyjątkiem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 14. 1. Terminy przesyłania raportów inwestycyjnych i zbiorczych raportów inwestycyjnych ustalą, dla inwestorów poszczególnych szczebli organizacyjnych, zarządzenia inwestorów centralnych, wydane w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

2. Terminy powinny być tak ustalane, aby raporty inwestora centralnego mogły być otrzymane przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego do dnia 20-go po upływie miesiąca lub kwartału sprawozdawczego, zaś analizy do dnia 25-go po upływie kwartału sprawozdawczego.

§ 15. Inwestorzy naczelni, poza obowiązkami wynikającymi z poprzednich paragrafów, prześlą do Głównego Urzędu Statystycznego w terminie do dnia 15 kwietnia 1950 roku wykaz wszystkich podległych inwestorów bezpośrednich (z uwzględnieniem przypadków przewidzianych w §§ 9 i 10), obejmujący nazwę i dokładny adres inwestorów oraz numery wykonywanych wniosków inwestycyjnych.

O wszelkich zmianach tego wykazu inwestorzy naczelni obowiązani są powiadomić Główny Urząd Statystyczny miesięcznie, w terminie 10 dni po upływie miesiąca.

§ 16. Główny Urząd Statystyczny za zgodą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, może zarządzić przesyłanie mu wtórników sprawozdań (raportów) oraz sprawozdań (raportów) zbiorczych inwestorów każdego szczebla organizacyjnego.

§ 17. Główny Urząd Statystyczny jest uprawniony do przeprowadzania na miejscu u inwestorów bezpośrednich i inwestorów wyższych szczebli organizacyjnych kontroli prawidłowego sporządzania sprawozdań (raportów) oraz sprawozdań (raportów) zbiorczych, jak również prawdziwości zawartych w nich informacji. W tym celu przysługuje Głównemu Urzędowi Statystycznemu prawo wglądu do materiałów, na podstawie których sprawozdanie lub sprawozdanie zbiorcze zostało sporządzone.

§ 18. 1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

2. Pierwsze sprawozdania (raporty i analizy) oraz sprawozdania (raporty) zbiorcze powinny być sporządzone i przesłane, miesięczne za marzec, a kwartalne za I kwartał 1950 r.

3. Inwestorzy centralni wydadzą, po uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, zarządzenia wykonawcze do dnia 20 marca 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
w/z **Dr St. Jędrychowski**

67.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 7 marca 1950 r.
(znak FN-9-C-01/18)

w sprawie usprawnienia księgowań roku 1950

W związku z koniecznością prowadzenia księgowości na bieżąco zarządzam, co następuje:

1. Samodzielnie bilansujące jednostki przyśpieszą bieżące księgowania operacji roku 1950.

2. Uzgodnione na podstawie spisów inwentarzowych i wyceny na dzień 31.12.1949 r. zapisy otwarcia kont:

grupy 10—Gotówka, czeki, weksle, papiery wartościowe,
klasy 3—Materiały i towary,
klasy 8—Wyroby i roboty w toku,
oraz na podstawie wyciągów bankowych zapisy otwarcia kont:
grupy 11—Rachunki bankowe,
wprowadzić należy na właściwe konta, uznając konto przedbilansowe 0989.

W podobny sposób winny być wprowadzone do ksiąg uzgodnione salda kont osobowych.

3. Jednostki samodzielnie bilansujące przedłożą swoim władzom nadrzędnym bilans obrotów i sald za styczeń i luty 1950 r. w terminie do dnia 31.3.1950 r.

Centralne Zarządy i jednostki organizacyjne podległe bezpośrednio Ministerstwom, przedłożą Departamentom Finansowym swych Ministerstw do dnia 15 kwietnia br. sprawozdania o stanie księgowań za rok 1950 w podległych im przedsiębiorstwach i zakładach pracy.

4. Celem umożliwienia wykonania prac zarządzonych w punkcie poprzednim — termin wstępnego zatwierdzania bilansów zamknięcia za rok 1949, ustalony § 18 Zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 19 listopada 1949 r. w sprawie zasad sporządzania zamknięć rachunkowych za rok 1949 — na dzień 31 marca 1950 r., przesuwa się do dnia 30 kwietnia 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z **E. Szyr**

68.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 10 marca 1950 r.

(znak INOF-N-1)

w sprawie trybu postępowania w sprawach spornych wynikłych przy przekazywaniu nieruchomości pomiędzy wykonawcami narodowych planów gospodarczych

W związku z § 12—15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1949 r. w sprawie przekazywania nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. RP Nr 47, poz. 354) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opracowywanie spraw spornych wynikłych w związku z wykonywaniem powołanych we wstępie przepisów dokonywane będzie przez komisję w składzie:

Przewodniczący: Dyrektor Departamentu Inwestycji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) lub osoba przez niego wyznaczona.

Z-ca Przewodniczącego: wyznaczony przedstawiciel Departamentu Inwestycji PKPG.

Członkowie: po jednym przedstawicielu Departamentu Inwestycji oraz Planów Regionalnych i Lokalizacji PKPG.

§ 2. 1. Komisja przeprowadzi postępowanie wyjaśniające i uzgadniające i opracuje wnioski przed przedstawieniem sprawy do decyzji Przewodniczącego PKPG.

2. W razie potrzeby komisja może żądać informacji od organów terenowych PKPG.

3. Czynności określone w ust. 1 winny być dokonane w przeciągu 14 dni.

W uzasadnionych przypadkach termin ten może być przedłużony przez Dyrektora Generalnego III Zespołu.

4. Po przeprowadzeniu postępowania komisja przedstawi sprawę Dyrektorowi Generalnemu III Zespołu, który w ciągu 7 dni przedkłada ją wraz ze swoim wnioskiem do decyzji Przewodniczącego PKPG.

§ 3. 1. Po wpłynięciu sprawy przewodniczący komisji zwołuje niezwłocznie posiedzenie komisji, na które wzywa przedstawicieli władzy naczelnej:

a) inwestora, który wystąpił o przekazanie na jego rzecz nieruchomości,
b) posiadaczy nieruchomości, których przekazania domaga się inwestor lub co do których zgłoszono żądanie przekazania przez kilku inwestorów,
c) posiadacza nieruchomości, o której przekazanie wystąpiono dodatkowo — w przypadku określonym w § 12 ust. 2 powołanego we wstępie rozporządzenia.

2. Przewodniczący komisji ma prawo:

a) wzywania na posiedzenie komisji w razie istotnej potrzeby również przedstawicieli inwestora i posiadaczy, określonych w ust. 1,
b) powoływania rzeczoznawców, którzy mogą uczestniczyć w posiedzeniach komisji z głosem doradczym.

§ 4. Z posiedzenia komisji spisuje się protokół, w którym zamieszcza się również oświadczenia i wyjaśnienia osób wezwanych.

§ 5. Jeżeli złożono wniosek o upoważnienie do objęcia nieruchomości przed wydaniem orzeczenia o przekazaniu, komisja wniosek ten niezwłocznie przedstawia ze swoją opinią do decyzji Przewodniczącego PKPG za pośrednictwem Dyrektora Generalnego III Zespołu.

§ 6. 1. Za udział w posiedzeniach komisji w godzinach poza służbowych przewodniczący i członkowie otrzymują wynagrodzenie na zasadach ustalonych uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach komisji.

2. Rzeczoznawcy otrzymują za udział w posiedzeniach komisji wynagrodzenia, równe wynagrodzeniu członków komisji.

§ 7. Wydatki związane z działalnością komisji pokrywane będą z budżetu PKPG w ramach zatwierdzonego preliminarza budżetu.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
w/z **Dr St. Jędrychowski**

69.

INSTRUKCJA PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT FINANSOWY

z dnia 7 marca 1950 r.

(znak FN-9-C-01)

w sprawie przekazywania odszkodowań wypłacanych przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych z tytułu ubezpieczeń losowych i ich księgowego ujęcia

1. Odszkodowania przypadające na rzecz przedsiębiorstw ubezpieczonych z tytułu szkód poniesionych przez nie w środkach trwałych na skutek wypadków losowych — będą przekazywane przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych do banku finansującego eksploatację ubezpieczonego, na specjalny rachunek bankowy „Fundusze i rezerwy" (1120) danego przedsiębiorstwa.

2. Banki finansujące eksploatację dokonywać będą przelewu odszkodowania do Banku Inwestycyjnego:

a) na rachunek własny środków nielimitowanych inwestora pod nazwą „Rachunek inwestycji ze środków nielimitowanych" (konto 1.121), gdy na podstawie decyzji uzyskanej przez przedsiębiorstwo w trybie ustalonym zarządzeniem Przewodniczącego PKPG i Ministra Skarbu z dnia 21 stycznia 1950 r. w sprawie zasad przenoszenia środków na finansowanie inwestycji w ramach Planu Inwestycyjnego na 1950 r. i o włączeniu do planu inwestycji ze środków nie-

limitowanych — środki otrzymane z tytułu odszkodowań włączone zostaną do Planu Inwestycyjnego, jako środki nielimitowane.

b) na konto 1.122 — „Rachunek kapitalnych remontów", gdy środki te przeznaczone zostaną na pokrycie nakładów niekwalifikujących się do zaliczenia na inwestycje, a mających na celu usunięcie szkód powstałych wskutek wypadku losowego.

3. Odszkodowania przypadające na rzecz przedsiębiorstw ubezpieczonych z tytułu szkód losowych w majątku obrotowym, będą przekazane przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych na rachunek operacyjny (lub budżetowy) ubezpieczonego przedsiębiorstwa we właściwym dla niego banku.

4. Odszkodowania należne przedsiębiorstwom od Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych przed wejściem w życie niniejszej Instrukcji z tytułu szkód losowych winny być przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych przekazane w sposób uregulowany niniejszą Instrukcją.

5. Kwoty zakumulowane na rachunku inwestycyjnym b. Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Banku Inwestycynym. a nie przeznaczone dotychczas na pokrycie nakładów inwestycyjnych w ramach Planu Inwestycyjnego, podlegają przekazaniu do banków finansujących eksploatację, zgodnie z pkt. 1 niniejszej Instrukcji.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Mgr B. Blass**

70.

PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT BILANSÓW TOWAROWYCH ARTYKUŁÓW PRZEMYSŁOWYCH

z dnia 5 stycznia 1950 r.

(znak BI-4-B-102/6/50)

w sprawie zasad gospodarki metalami nieżelaznymi w r. 1950

Celem zapewnienia racjonalnej dystrybucji i gospodarki metalami nieżelaznymi w roku 1950, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego ustala następujące zasady:

I.

1. Ustalone roczne kontyngenty mają charakter przydziałów ramowych, to znaczy, że ilość i jakość dostaw uzależniona jest od uzasadnienia celowości zastosowania danej ilości i rodzaju metalu. Uzasadnienie winno być składane równocześnie z zamówieniem.

2. Centrali Handlowej Przemysłu Metali Nieżelaznych (CHPMN) przysługuje prawo kontroli wszelkich zapotrzebowań, a także i zamówień pod względem ilości, celowości, oszczędności i możliwości zastąpienia materiałem mniej deficytowym.

II.

1. Wszelkie wnioski interwencyjne lub dodatkowe zapotrzebowania kierowane będą **wyłącznie drogą służbową przez właściwe ministerstwa** (lub inne władze naczelne) **do CHPMN.**

2. Wnioski interwencyjne lub dodatkowe zapotrzebowania instytucji spółdzielczych, podległych Departamentowi Drobnego Przemysłu i Rzemiosła PKPG, a także rzemiosła i przemysłu prywatnego, dotyczące przydziałów na wykonanie zamówień zleconych przez instytucje państwowe — winny być kierowane przez Departament Drobnego Przemysłmysłu i Rzemiosła PKPG do CHPMN.

3. Partie polityczne, związki zawodowe i wszelkie inne organizacje społeczne, wyznaniowe oraz instytucje wyższej użyteczności występują właściwą drogą służbową przez Prezydium Rady Ministrów (Biuro Budżetowo-Gospodarcze) do CHPMN.

4. Poszczególne zakłady lub instytucje uspołecznione mogą wystąpić z zapotrzebowaniem bezpośrednio do CHPMN jedynie w wypadku awarii wstrzymującej produkcję, przy czym:

a) odpis zapotrzebowania awaryjnego i protokółu awarii winien być skierowany do ministerstwa, któremu podlega występujący,

b) awaria powinna być stwierdzona przez Dyrekcję Zakładu i przez Radę Zakładową,

c) zapotrzebowanie musi być ściśle oraz matematycznie uzasadnione,

d) zapotrzebowanie metali nieżelaznych nie może przy tej drodze zgłoszenia przekraczać 500 kg wagi.

5. Przy zachowaniu postanowień p. I 1. 2 CHPMN jest upoważniona do samodzielnego załatwienia otrzymanych od ministerstw i innych władz naczelnych dodatkowych zapotrzebowań, o ile łączna waga metali zapotrzebowanych danym wnioskiem nie przekracza 1.000 kg.

Załatwione w powyższy sposób wnioski CHPMN powinna zgłaszać zbiorowo i okresowo PKPG do wiadomości.

6. Zapotrzebowania, których Zjednoczone Zakłady Metali Nieżelaznych nie mogą załatwić we własnym zakresie — między innymi wszelkie zapotrzebowania indywidualne od ministerstw i innych władz naczelnych na srebro, rtęć, kadm i plomby ołowiane powinny być przez CHPMN przeanalizowane, zaopiniowane i przedkładane zbiorczo i okresowo do decyzji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dep. Bilansów Towarowych Artykułów Przemysłowych).

7. Organ nadrzędny w stosunku do wnioskodawcy ma prawo we własnym zakresie domagać się od CHPMN zmiany kolejności dostaw lub zmiany adresu wysyłkowego w odniesieniu do podległych sobie instytucji, lecz tylko dla tego samego sortymentu — o ile warunki techniczne na to zezwalają i jeżeli spełnienie jego żądania nie spowoduje zakłóceń w dostawach dla danych odbiorców.

III.

1. Plan zapotrzebowania na wyroby metali nieżelaznych opiera się ściśle na zasadzie, że surowce otrzymuje jedynie producent i przerabiający je. Zakazuje się dokonywania jakichkolwiek cesji między zakładami i przedsiębiorstwami różnego pionu organizacyjnego z tym, że w wyjątkowych przypadkach zezwoleń na cesję udzielają:

a) w ramach tego samego resortu wspólna władza nadrzędna,

b) jeżeli cesja ma być dokonana między jednostkami podległymi różnym władzom naczelnym, właściwa jest władza naczelna jednostki odstępującej surowce.

Zgoda na cesję dla firmy prywatnej może być dokonana tylko na podstawie opinii Dep. Drobnego Przemysłu PKPG.

2. Zasada wyrażona w punkcie poprzednim obowiązuje również w stosunku do zaopatrzenia inwestycji i wykonawstwa budowlanego. Wyjątki określi PKPG.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Zdzisław Deutschman**

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.
Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Foksal 15, tel. 8-50-07.

PRENUMERATA: kwartalna 540 zł., półroczna 1.080 zł., roczna 2.160 zł.
PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch", W-wa, ul. Srebrna 12, Konto PKO I-14000

Cena numeru 60 zł.

Druk. „Prasa Demokratyczna", W-wa, Zamów. Nr 158, z dn. 31.III. 1950 r. Nakład 10.000 egz. Ukończono 8.IV. 1950 r. B-106.317